

NÉPSZABADSÁG ONLINE

(K)alaptörvény

A zsarnok helytartó kalapjától jogalapot, alpnormát senki se várjon: fej fölé szánt mélyütés a lényeg. Hermann Gessler magyar (kártyás) megfelelője készül az öt megszemélyesítő művet józan ésszel felérhetetlen magasságba tenni: valójában az éjsötét mélybe taszítani. A póznára feltett kalaphoz nem kell fej, elég az írás. 3 szög alkotja: úgymint a) az elvakult kisszerűség diktálta bosszú, b) a versenyképtelenség és a felkészületlenség, c) a szorongás kiváltotta, végső erőlködés.

Kolláth György | Népszabadság | 2013. március 7. | nincs komment

Marabu

Jelkép ez több értelemben is. Annak a szimbóluma, hogy mennyire veszi emberszámba az egyszemélyi hatalom a többiekét, főként az alul lévőket. Vajh miért kell megsüvegelni a személyében oda-, ill. kiállni félénk erőművészt. Évszázadokat átívelve, máig az időlegesség jele is mindez. Mutatja, hogy amint megy – szalad – a helytartó, távozik vele a rendje, sőt fejetlenül utána dobhatják a sapkáját is. A modern időkben 4 évre kapott jog és bizalom, majd általa a visszaélés rendszere, a végsőki kiél(v)ezett zsarnokság sosem örök idejű. A póznának lassan csakugyan itt a vége. Paradox módon éppen a majré jelzi, hogy nincs már a NER-ben pozitív töltés, hajtóerő.

Elvben a negyedik alaptörvény-módosításról kellene elemzést adni. Megtette ezt főként az Eötvös Károly Közpolitikai Intézet és a Magyar Helsinki Bizottság: közjogilag imponáló tényszerűséggel, tiszta, bár rémes kilátásokkal, remek színvonalon. Három megjegyzés. 1. A jogállam hiteles hívei bármennyire is minőségi érvekkel, példákkal és hivatkozásokkal írják le a módosítás műhibáit, ezrelékben fejezhető ki az értő figyelem. Köpnek rá az alkotmányozók, és megrendültség nélkül olvassák a szakmai elemzők, kommentálók. Az tartoznék a végére mottóként, hogy (ugyan)így megy (a levesbe) lényegében ma minden, és így kell a hatalomnak elhinni bármit is. 2. Szimpátiával nézem, hogy a képtelenségeket Arany Jánossal, Petőfi Sándorral fűszerezve tálalják, az iróniát is bevetik. De a nagy egész totális képtelenségét még így sem sikerült felmutatni: és alig látni jó érvet arra, hogy a bornírtság csúcsa az egyszerű polgárnak mit is nyújthat? Szemléltetés: Gessler kalapjának tiszteletét fogják rajtunk számon kérni. Csak idő, alkalom (például egy megpulykázott választás) függvénye, hogy a népi ellenállás joga kinél, mikor, hogyan vált ki büntetést. Nincs kibúvó, nem lesz kívülálló. 3. Lélekemelő, hogy az ifjú közjogásznemzedék még a szégyenletes alaptörvényt (AT) is megtartva keres a módosítás megfékezéséhez jogállami megoldást, ám nem talál, így hagyja. Mondják, hogy az AT kifejezett normája [S] cikk (3) bekezdése!] szerint az államfő kizárólag kihirdetetheti a bűn rossz normát, de nem vétőzhat. Tévedés. Egyrészt, mert ez csakis a jogértelmezés legelső-legalsó szintjéből, a nyelvtani értelmezésből következnek. Legalább három további argumentációs szint még hátravan: logikai, rendszertani, történeti. Másrészt, volt és maradt az államfőnek egy jolly jokere. Ha az államszervezet demokratikus működését látja veszélyeztetve, nemet mondhat. Ekkor válik el igazán, hogy semleges, kiegyensúlyozó, olykor alkotmányos válságot feloldó személy-e az elnök, vagy kiemelt pártfunkcionárius.

A parlament előtt lévő, eleve minden pártszolgálatossal alávésztett módosítás betetőz egy folyamatot. Miért és hogyan? Orbán Viktor úgy beszél és intézkedik, mint egy vőfély a bódult násznép előtt. Nemigen hisznek neki, azért sokan megtapsolják. Önmagától megrészegülve úgy dirigál, mint egy Z licences vidéki fociedző. Korábbi önmagának kiüresedő, megszállott, görcsös epigonja. Nincs másik: metódusban, személyben, intellektuális erőben, morálban, politikában. Hiába az intés: mert találsz egy bokszkesztyűt, még nem hívhatod ki Erdei Zsoltot! Ez az idegen pályára tévedt ökölvívó-sakkozó fordított drámája. Zsákutca. Előre nincs út, hátrálni kizárt. Most telhet csurig a keserű pohár: kiinni ránk marad.

(K)alaptörvény

A zsarnok helytartó kalapjától jogalapot, alpnormát senki se várjon: fej fölé szánt mélyütés a lényeg. Hermann Gessler magyar (kártyás) megfelelője készül az őt megszemélyesítő művet józan ésszel felérhetetlen magasságba tenni: valójában az éjsötét mélybe taszítani. A póznára feltett kalaphoz nem kell fej, elég az írás. 3 szög alkotja: úgymint a) az elvakult kisszerűség diktálta bosszú, b) a versenyképtelenség és a felkészületlenség, c) a szorongás kiváltotta, végső erőlködés.

Kolláth György | Népszabadság | 2013. március 7. | nincs komment

HIRDETÉS

2011. 12. 30.: A miniszterelnök szerint a magyar jogalkotásba senki sem szólhat bele. Más: menekülést színlelünk, közben hátrafelé nyilazunk. Más: ne a szavakat, a tetteket nézzék! 2012. 03. 15.: Sohasem voltunk olyan egységesek, mint most. Ez a vallássá züllesztett politika hitvilága, túl az elemi racionalitáson. Hiszem, mert képtelenség? Tertullianus paradoxona Európában nem lehetne államfilozófia, mintaértékű nemzetállami koncepció, és főleg nem magunknak kikövetelt hegemonia. Nem számít? (Majd)nem mindegy: hiszi-e mantráit a kinyilatkozó, vagy még picit kinevet mögölük. Tragédia, hogy(ha) rá alaptörvény, más jogszabály épül: a jogállam, a piacgazdaság, az EU (jog) rendszerét sem tisztelő regulákban. Az unióban egy alaptörvény – igen nagy részben – közös vívmányok alapján készült értéktartalmú, de ideológiailag és pártalapon semleges, stratégiai léptékű, távlatos normaköteg: általánosan elismert elvek, szabályok és modern kihívások válaszának együttese. Mivel mindezt itthon elvetették, választékl főként a sötét honi középkor és a nem túl dicső XX. század első fele kínálozott: kapva-kaptak rajta. Nem véletlenül lett az ezeréves múlt a kiinduló, lelki opció (az Aranybullától Werbőczynt át Horthy országlásáig).

Taktikai szempont, időszakos pártérdek modern alkotmányt nem determinálhatja. Önző-ártó hatalomkoncentráció másutt, demokráciában ismeretlen. Utóbbi Európában meg sem mernék kísérteni, még ha 200 éve volna is ilyen hatáskör. Egy személy diktálta műhiba összekaparni innen-onnan az antidemokratikus resztliket (alkotván közjogi fasírtot). Nem tisztességes azzal érvelni, hogy régi demokráciákban is van ez meg az. Az, hogy de facto minden hatalmi monopóliumot felelőtlenül, nívótlanul egy kézbe adnák: kizárt. Mitől félnek ennyire az AT buherálói? Last minute szemlélet tarol: sietni, amíg a 2/3-ad – mely 2,5 éve 3/3-ként üzemel – megvan. Lebutított, kisszerű, hamis, versenyképtelen bonapartizmus ül tort. Egocentrikus egérút vezet így az alkotmánytól az Orbán-pátensig, egy „felcsútmányig”!

Tanulság: nem ugyanaz bárkiről-bármiről három dehonesztáló mondatot világgá kürtölni, mint az esetleg tényleg létező, eszkálálódó problémát értően, gyökeresen, távlatosan rendezni, mesterien megoldani. Nem szabad dühös és ostoba rombolással: haraggal, részrehajlással demokráciát építeni. Nem mehetne folyton, drámain kétfelé a szó és a tett. Az utóbbi 2,5 év kormányzati – jogi és igazgatási – gyakorlatára, alkotmányozására a sikerületlen jelző már dicséret volna. Azért titulálják mégis egyik-másik terméküket (az AT-ét is) példamutató, sikeres, sőt évszázados kodifikációnak, mert nem értenek hozzá. Mert nincs külső-belső kontroll, továbbá nincs más(ik) cél, eszköz és metódus. Intellektuális erő sincs már. A késztermék(ek)ben megmutatkozó tudásszint nem éri el a tankönyvi alapok minimumát sem. Az ellenségeskedő attitűd, a komplex gondolkodás és cselekvés „szokatlansága”, végül az ebül szerzett jószág léhaságra intő ócskasága, kényelme maximum ennyire predesztinál. Nézzük csak, ki mindenki ülhet, s már mióta az uborkafa legtetetjén! Régi könyvben találtam: a „fennforgás” idővel rájön, hogy egyedül, magától nem tud lejönni a fáról, csak leesni tudna. Inkább marad és üvölt. Zárszó: ha az AT-ét felteszik a polcra, mindjárt...

A szerző alkotmányjogász

A Fórum oldalon megjelenő vélemények nem feltétlenül tükrözik a szerkesztőség álláspontját.

(K)alaptörvény

A zsarnok helytartó kalapjától jogalapot, alapnormát senki se várjon: fej fölé szánt mélyütés a lényeg. Hermann Gessler magyar (kártyás) megfelelője készül az őt megszemélyesítő művet józan ésszel felérhetetlen magasságba tenni: valójában az éjsötét mélybe taszítani. A póznára feltett kalaphoz nem kell fej, elég az írás. 3 szög alkotja: úgymint a) az elvakult kisszerűség diktálta bosszú, b) a versenyképtelenség és a felkészületlenség, c) a szorongás kiváltotta, végső erőlködés.

Kolláth György | Népszabadság | 2013. március 7. | nincs komment

A szerkesztőség fenntartja magának a jogot, hogy a meg nem rendelt kéziratokat rövidítve és szerkesztve közölje a lap nyomtatott vagy online változatában.

Címkék: Fórum

Kapcsolódó cikkek: Szegénység, jogállamiság, demokrácia | A nemzet sportvárosa? | A vengerkák reklámértéke | Cikkünk nyomán | Szolgálóleány vagy az árstabilitás óre az MNB?

Recommend

15 people recommend this. Be the first of your friends.